

Detaljer, som fik ham til at frygte for, at de ikke skulde kunne staa for den gamle Praktikers Kritik.

Det var stadig hans Hensigt at faa fuldført de nødvendigeste Ændringer, inden han rejste bort, i det mindste forsaavidt disse berørte selve Havneplanen, der jo foreløbig var den, hvorm Opmærksomheden udelukkende var bleven samlet. Han havde fra først af troet at kunne gøre Arbejdet i Løbet af et Par Dage; men der var nu gaaet en Uge, og endnu kunde han ikke rigtig se Ende paa det. Han var flittig nok; han havde vel overhovedet aldrig arbejdet mere samvittighedsfuldt. Han stod tidlig op og var hjemme næsten hele Dagen. Men der kom trods alle Anstregelser ingen Flugt i hans Tanker. Det var ikke som i fordums Dage, da ethvert Kort over et Aaløb eller et Rids af en gammel Havn straks rejste en Storm i hans Hjerne. Vanskeligheden for ham bestod dengang mest i at vælge med Omsigt mellem det Mylr af Indfald, der bestandig under Arbejdet skød frem som ved Knopskydning. Nu havde han ofte ondt nok ved at holde Tankerne samlede om sin Pen eller Ridsefjer. Alleslags uvedkommende Ting, ethvert Raab paa Gaden, enhver Klokkelyd i Hotellet forstyrrede og adspredte ham.

Undertiden hændte det ogsaa, at han i Stedet for en Logaritmetabel tilfældig fik fat i et af de